

Hvis man nu gik lige så seriøst til værks med dem, som man gør med de højlitterære tekster

Samtaler med Flemming Mouritsen i perioden 2008 til 2012 ved Herdis Toft og Karin Esmann Knudsen

Hvad skal der til for at få fat i børns egne udtryksformer?

– Hvis man nu – og det er det, der er min pointe – gik til værks med de her udtryk, hvad enten det er små stumper af sproglige udtryk, eller det er fortællinger, eller det er tegninger etc, hvis man nu gik lige så seriøst til værks med dem, som man gør med de højlitterære tekster eller de kunsthistoriske mesterværker, både æstetisk og tolkningsmæssigt og kontekstualiseringsmæssigt, ja så er der sgu lige så meget i dem som sådan, og det er der, man kan få fat på noget, fordi vi er blinde over for det, der er. Udviklingstænkningen har sat sig som et filter, den har sat sig som sanser simpelt hen. Det er det, der er godt ved teorierne som redskaber til at se noget i verden. Men samtidig kan de fungere som filtre, og her er jeg sikker på, at hvis man gik ned i tegningerne med de redskaber, man henter fx fra kunsthistorie, ja, så ville man kunne få fat i nogle andre dimensioner, det kvalitative i et helt lille barns stregerier og skriblerier er noget helt andet end et tre-fire år ældre barns. Så der ligger nogle ganske forskellige æstetikker

og dimensioner i disse udtryk – og på den måde ville man også kunne få fat i, hvad der egentlig ligger i den udviklingshorisont, og måske også, hvad der skulle sættes ind med pædagogisk-æstetisk i forhold til de primitive måder, man går til værks på i dag. Der ligger nogle potentialer, og jeg har måske fået fat i nogle hjørner af det, men der mangler store gennemgribende, virkelig bogholderagtige studier i dette her.

Hvor er der størst huller? Hvor har du mindst fat?

– Der mangler, at man gør det samme med det her stof, som har været gjort med folkeeventyr fx Og også at se på transformationen af det over i skriftkulturelle sammenhænge. Både i kunsten og i digtningen har vi disse transformationer, hvor børns måde at bruge sproget på og lave billeder på jo har betydet enormt fx i det 20. århundredes kunst, det er der slet ingen tvivl om. Grafiske udtryksformer har haft stor betydning for dette århundredes kunst.

Lille-Per i biologitimen

Ja, det var Lille-Per han var i skole. De har biologi. Så spørger læreren:

– Er der nogen, der kender nogen dyr.

Så rækker Lille-Per hånden op. Så siger han:

– Ja, en regnorm.

Så spørger hun igen:

– Er der nogen, der kender et andet dyr?

Så rækker Lille-Per hånden op igen, og siger:

– Ja, en orm.